

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez London VAT and Duties Tribunal (Wielka Brytania) w dniu 11 września 2006 r. — Asda Stores Ltd przeciwko Commissioners of HM Revenue and Customs

(Sprawa C-372/06)

(2006/C 294/42)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

VAT and Duties Tribunal, London

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Asda Stores Ltd

Strona pozwana: Commissioners of HM Revenue and Customs.

Pytania prejudycjalne

Pytania dotyczące niepreferencyjnego pochodzenia

Zgodność odpowiednich przepisów załącznika 11 do rozporządzenia wykonawczego z kodeksem

1) Czy reguły określania niepreferencyjnego pochodzenia zawarte w załączniku 11 do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. (¹) ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny („rozporządzenia wykonawczego”) są wadliwe w zakresie odbiorników telewizji kolorowej („OTVK”) wyprodukowanych w Turcji, należących do pozycji ex 8258 nomenklatury scalonej, zgodnie z definicją z kolumny trzeciej tabeli obejmującej tę pozycję, z powodu ich niezgodności z art. 24 rozporządzenia (EWG) z dnia 12 października 1992 r. nr 2913/92 (²) ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny („Wspólnotowego Kodeksu Celnego“)?

Wykładnia załącznika 11

2) Gdyby szczególna reguła pochodzenia obowiązująca w zakresie OTVK należących do pozycji ex 8258 nomenklatury scalonej, zgodnie z definicją z kolumny trzeciej tabeli obejmującej tę pozycję zawartej w załączniku 11 rozporządzenia wykonawczego, okazała się ważna, to czy niepreferencyjne pochodzenie odrębnej części, takiej jak płyta główna, zawartej w gotowym OTVK powinno być określone odrębnie, a jeśli tak, to czy to niepreferencyjne pochodzenie należy określać:

- a) na podstawie fizycznego przetworzenia lub obróbki produktu celem ustalenia, gdzie produkt został poddany ostatniemu, istotnemu, ekonomicznie uzasadnionemu przetworzeniu lub obróbce (zakładając, że pozostałe wymogi z art. 24 Wspólnotowego Kodeksu Celnego są spełnione), czy też
- b) na podstawie reguł uzgodnionych przez Komisję Europejską i państwa członkowskie do celów pozycji nego-

cyjnej Wspólnoty Europejskiej na szczeblu WTO w ramach harmonizacji reguł określania niepreferencyjnego pochodzenia, przy czym szczególną regułą w niniejszym przypadku jest kryterium 45 % wartości dodanej i reguła pomocnicza, zgodnie z którą za kraj pochodzenia towaru uważany jest kraj, z którego pochodziła największa część niepochodzących materiałów, określona na podstawie każdego rozdziału, z zastrzeżeniem jednak, że jeśli pochodzące materiały stanowią co najmniej 50 % wszystkich użytych materiałów, to państwem pochodzenia jest państwo pochodzenia tych materiałów, czy też

c) na innej podstawie?

3) Jeśli zgodnie z art. 24 Wspólnotowego Kodeksu Celnego, na podstawie kryterium fizycznego przetworzenia lub obróbki zostało określone lokalne pochodzenie części OTVK, takiej jak płyta główna, to czy nadal jest konieczne określanie wartości takiej części celem zastosowania do OTVK szczególnej reguły pochodzenia OTVK zawartej w załączniku 11 do rozporządzenia wykonawczego?

4) Na wypadek, gdyby dozwolone było stosowanie reguł uzgodnionych na potrzeby pozycji negocjacyjnej Wspólnoty Europejskiej na szczeblu WTO w ramach stosowania załącznika 11, czy jest konieczne, aby część OTVK, taka jak płyta główna, miała swoją rzeczywistą cenę „ex works”, czy też można jej przypisać wartość równoważną do ceny „ex works”?

5) Gdyby odpowiedź na pytanie trzecie lub czwarte wymagała uwzględnienia wartości równoważnej do rzeczywistej ceny „ex works”, jak należy określić tę wartość? W szczególności:

a) Czy należy zastosować i) art. 29 lub 30 Wspólnotowego Kodeksu Celnego; ii) któryś z art. 141-153 rozporządzenia wykonawczego; oraz iii) którąkolwiek z not interpretacyjnych dotyczących wartości celnej, zamieszczonych w załączniku 23 do rozporządzenia wykonawczego?

b) Jaki rodzaj dowodu jest wymagany celem wykazania wartości lub kosztu?

c) W jakich okolicznościach można odwołać się do normalnego lub kalkulowanego kosztu danej części OTVK celem określenia jej niepreferencyjnego pochodzenia?

d) Jaki rodzaj kosztów można uwzględnić przy wyznaczaniu kalkulowanego lub normalnego kosztu danej części?

e) Czy można stosować wartości średnie dla danego okresu celem określenia należności celnej konkretnego produktu w określonym momencie?

f) Czy można użyć różnych metod dla obliczenia kosztów lub wartości celem porównania kosztu lub wartości części z kosztem lub wartością gotowego wyeksportowanego produktu?

Pytania dotyczące art. 44-47 decyzji nr 1/95 oraz art. 47 protokołu dodatkowego do układu z Ankary

- 6) Czy z art. 44 ust. 2 decyzji nr 1/95 Rady Stowarzyszenia WE — Turcja z dnia 22 grudnia 1995 r. wprowadzającej ostatni etap unii celnej oraz z art. 47 protokołu dodatkowego do układu z Ankary wynika obowiązek Wspólnoty wystąpienia do Rady Stowarzyszenia WE — Turcja z wnioskiem o wydanie przez tę ostatnią rekomendacji i dokonanie notyfikacji Radzie Stowarzyszenia WE — Turcja przed nałożeniem ceł antydumpingowych ustanowionych rozporządzeniem Rady (WE) nr 2584/98⁽¹⁾ również na produkty przywożone z Turcji, dopuszczone już do obrotu?
- 7) Czy art. 46 decyzji nr 1/95 wymaga, by Wspólnota, dokonawszy rozporządzeniem Rady (WE) nr 2584/98 zmiany gamy produktów i stawek ceł nałożonych trzema poprzednimi rozporządzeniami Rady na przywóz niektórych OTVK pochodzących z Chin i Korei, poinformowała Połączony Komitet do spraw Unii Celnej o tym, że zamierza zastosować te środki również do przywozu z Turcji, zanim będzie uprawniona do nałożenia na przywożone z Turcji OTVK pochodzące z Chin lub Korei, dopuszczone już do obrotu, nowych ceł antydumpingowych ustanowionych rozporządzeniem Rady (WE) nr 2584/98?
- 8) Czy art. 44-47 decyzji nr 1/95 wymagają, aby podmioty handlowe zostały poinformowane lub w inny sposób uświadomione o informacjach udzielonych na podstawie art. 46 decyzji nr 1/95 lub notyfikacji dokonanej na podstawie art. 47 ust. 2 protokołu dodatkowego do układu z Ankary?
- 9) W przypadku gdyby wymagany był wniosek, notyfikacja lub poinformowanie:
- a) W jakiej formie ma nastąpić taki wniosek i notyfikacja na podstawie art. 44 decyzji nr 1/95 w związku z art. 47 protokołu dodatkowego do układu z Ankary?
- b) Jaka ma być forma informacji udzielonej na podstawie art. 46 decyzji nr 1/95?
- c) Czy kroki podjęte przez Komisję Europejską w niniejszej sprawie są w wystarczającym stopniu zgodne z wymogiem wniosku, notyfikacji lub poinformowania?
- d) Jakie są konsekwencje braku takiej zgodności?
- 10) Czy art. 44, 46 i 47 decyzji nr 1/95 oraz art. 47 protokołu dodatkowego do układu z Ankary są bezpośrednio stosowane bądź mają bezpośredni skutek przed sądem krajowym, z tym skutkiem, że przyznają indywidualnym podmiotom handlowym prawo powołania się na ich naruszenie w celu zakwestionowania obowiązku zapłaty ceł

antydumpingowych, które w innym wypadku podlegałyby zapłacie?

⁽¹⁾ Dz.U. Dz 11, str. 88

⁽²⁾ Dz.U. Dz 3, str. 23

⁽³⁾ Dz.U. Dz 324, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 15 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-380/06)

(2006/C 294/43)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: B. Schima i S. Pardo Quintillán, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że poprzez zezwolenie w drodze Ley 3/2004, de 29 de diciembre, por la que se establecen medidas de lucha contra la morosidad en las operaciones comerciales [ustawy 3/2004 z 29 grudnia w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych] na ustanowienie dziewięćdziesięciodniowego terminu płatności za określone produkty spożywcze i produkty o dużej konsumpcji i odroczenie wejścia w życie określonych przepisów do dnia 1 lipca 2006 r., Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 3 ust. 1, 2 i 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/35/WE⁽¹⁾ z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych;

— obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Dyrektywa 2000/35/WE w żadnym przypadku nie przewiduje częściowego lub stopniowego stosowania jej przepisów. W związku z tym odroczenie do dnia 1 lipca 2006 r. jest sprzeczne z postanowieniami jej art. 3 ust. 1 i 2. Odroczenie to narusza także przepis ust. 4 tego artykułu, zgodnie z którym państwa członkowskie mają zapewnić stosowne i skuteczne środki w interesie wierzycieli i konkurentów, aby zapobiec dalszemu stosowaniu rażąco nieuczciwych klauzul.